

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Loudou ve věci

žalobce: S. C.

zastoupený advokátkou JUDr. Klárou Kořínkovou
sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25/1292, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2019, č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 4. 2019, č.j. X, a ze dne 7. 3. 2019, č.j. X, se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 719 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 4. 2019, č.j. X (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž byly podle ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního

zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 528/1991 Sb.**“) a § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 3. 2019, č.j. R-7.3.2019-423/720 101 3930 (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 155/1995 Sb.**“), a s přihlédnutím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Ukrajinou o sociálním zabezpečení publikovanou pod č. 29/2003 Sb. m. s. (dále jen jako „**Smlouva**“) odňala žalobci ode dne 8. 2. 2019 invalidní důchod.

II. Žalobní body

3. Žalobce nesouhlasil se závěry prvostupňového i napadeného rozhodnutí. Uvedl, že závěry uvedené v posudcích o invaliditě jsou v rozporu s obsahem lékařských zpráv odborných lékařských závěrů, podle kterých utrpěl žalobce velmi závažný úraz, a to tříštivou zlomeninu horního konce levé holenní kosti a levé lýtkové kosti pod hlavičkou s posunem úlomků. Rovněž byl konstatován zevní fixátor od 6. 11. 2012 a poúrazová gonartróza II: stupně a nestabilita kolene. V popředí klinického obrazu je nestabilita levého kolenního kloubu jako následek výše uvedené zlomeniny. Tyto obtíže u žalobce přetrvávají od roku 2013, když cca rok po úraze byl hodnocen zdravotní stav žalobce jako ustálený.
4. Žalobce dále namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť posudková komise nezduvodnila dostatečně zánik invalidity poukazem na zlepšení zdravotního stavu nebo posudkově významnou stabilizací. Z posudku nelze určit, jaké důvody vedly lékaře k tomu, že žalobce se již nepokládá za částečně invalidního, resp. jak se změnil žalobcův zdravotní stav od doby, kdy byl uznán invalidním.
5. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě s ohledem na namítanou správnost posouzení zdravotního stavu navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV. Dále uvedla, že v řízení o námitkách byl znovu posouzen zdravotní stav žalobce, o čemž byl vypracován posudek č.j. LPS/2019/290-NR-PRH_CSSZ, podle kterého rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 13a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla zvolena míra poklesu pracovní schopnosti o 15 %. I kdyby byla tato míra poklesu hypoteticky navýšena o maximálních možných 10 % na celkových 25 %, zákon č. 155/1995 Sb. neumožňuje další výplatu důchodu.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
8. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla tak, že se podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. a s přihlédnutím ke Smlouvě žalobci ode dne 8. 2. 2019 odnímá invalidní důchod, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 2. 2019 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %, a žalobce tak již není invalidní.
9. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, ve kterých namítl, že zdravotní stav byl posouzen podle podkladů z roku 2017 a doložil nové lékařské potvrzení o zdravotním stavu ze dne 26. 2. 2019 s tím, že se jeho zdravotní stav zhoršuje. Nebyla mu též podle posudku ze dne 12. 12. 2019 obnovena výplata invalidního důchodu.
10. O námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že je zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, který vycházel ze zdravotní dokumentace PSSZ, ošetřujícího lékaře a dalších odborných lékařských nálezů, včetně žalobcem doložené lékařské zprávy z ortopedického vyšetření ze dne 26. 2. 2019 MUDr. A. P. Lékař ČSSZ dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce k těmto skutkovým zjištěním: stav po tříštivé zlomenině horního konce levé holenní kosti a levé lýtkové kosti pod hlavičkou s posunem úlomků dne 27. 09. 2012, zevní fixátor byl do dne 6. 11. 2012, poúrazová gonartróza druhého stupně a nestabilita levého kolene, divertikulární nemoc tlustého střeva se zánětem a perforací v srpnu 2016 s tvorbou objemných abscesů v dutině břišní a nutností chirurgické revize, koloskopicky v listopadu 2016 ojedinělé klidné divertikly, obezita prvního stupně s BMI = 34,7, arteriální hypertenze, po terapii zkorigovaná, nikotinismus. Lékař v posudku o námitkách žalobce dospěl k závěru, že účastník řízení není od 7. 1. 2019 invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 **zákon č. 155/1995 Sb.** Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddílu B (Postižení končetin), položce 13a (Funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny, lehké postižení, lehké deformity bérce nebo stehna, lehké hypotrofie svalů, omezení funkce končetiny pro delší chůzi a stání, 10 - 15 %), přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, v platném znění (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3, vyhlášky o posuzování invalidity, nemění.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
13. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
14. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
15. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval skutkové závěry týkající se posouzení jeho zdravotního stavu. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „**posudková komise**“), která soudu předložila posudek ze dne 27. 2. 2020, evidenční číslo 2019/2934-PH-24 (dále též jako „**posudek MPSV**“). Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise MUDr. M. S., další lékař MUDr. M. K. Ph.D, MBA s odborností fyziatrie a rehabilitační lékařství a tajemnice Bc. L. J., DiS.
16. Posudková komise dospěla na základě předložené spisové dokumentace Městského soudu v Praze, zdravotní dokumentace ČSSZ, zdravotní dokumentace Pražské správy sociálního zabezpečení, nově předložených lékařských zpráv (ze dne 18. 2. 2019 MUDr. P., ze dne 2. 4. 2019 MUDr. V., ze dne 26. 2. 2019 MUDr. P.) a na základě kontrolního vyšetření žalobce k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 35 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995. Posudková komise u žalobce shledala jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, jak ho vymezuje kapitola XV, oddíl B, položka 9b vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a

náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), tj. středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů nebo končetiny/končetin, podle rozsahu funkčního postižení. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 15–30 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise zhodnotila na 30 %. Horní hranici procentního rozmezí posudková komise zvolila pro atrofizaci končetiny a vertebrogenní odezvu při vadné zátěži skeletu, kterou dále navýšila o dalších 5 % z důvodu interní komorbidit ve smyslu § 3 a 4. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobce posudková komise určila den 7. 1. 2019.

17. Uvedené závěry posudková komise odůvodnila tím, že se nadále jedná o středně těžké postižení kolenního kloubu, kde sice poúrazová artróza dosahuje nanejvýše stupně II a výrazně neprogreduje, ale trvá omezená a bolestivá hybnost a viklavost kloubu, a došlo ke zřetelné atrofizaci celé dolní končetiny, k výraznému oslabení a vychudnutí stehenních svalů s tím, že vadným stereotypem chůze došlo k zešíkmení pánve, bederní páteř je omezena v předklonu, blokováno je sakrokraniální skloubení. Zdůrazněna byla též algická složka postižení. Vedlejší příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je střevní divertikuloza s opakovaným komplikujícím zánětem divertiklů, v 8/2016 řešeno operativně pro vznik objemných abscesů a střevní perforaci. V současné době je při dodržování dietních opatření stav stabilizován a potíže minimalizovány. Dále léčen pro arteriální hypertenzi se stavem dekompenzace při vysazení léčby v anamnéze.
18. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019, č.j. 8 Ads 138/2017-40, k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
19. V řízení předložený posudek splňuje všechny formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity a soud jej vyhodnotil jako úplný, celistvý a přesvědčivý. Z uvedeného posudku pak je zřejmé, na základě jakých úvah dospěla posudková komise k odlišnému hodnocení zdravotního stavu žalobce. Účastníci řízení pak ke složení posudkové komise a obsahu posudku nic nenamítli. V projednávané věci soud nemá žádné pochybnosti o tom, že skutkový stav byl zjištěn řádně a v takovém rozsahu, který nedává prostor pro vznik žádných pochybností o správnosti posudkových závěrů.
20. Z posudku MPSV tak má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně. Napadené rozhodnutí bylo tudíž zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, a proto jej městský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to včetně prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s.ř.s.), a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 6 s. ř. s. platí, že zrušil-li soud

rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí.

21. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady vynaložené žalobcem na dané řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení, spočívajících v odměně za 3 úkony právní služby po 1 000 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a účast při jednání soudu dne 30. 11. 2020 podle § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a náhrady hotových výdajů v částce 300 Kč za 1 úkon podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, celkem 3 900 Kč. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve spojení s § 57 odst. 2 s.ř.s. patří k nákladům řízení rovněž částka, která odpovídá příslušné sazbě daně z přidané hodnoty (21 %), kterou je zastupující advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty; celková výše odměny tak činí 4 719 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. listopadu 2020

JUDr. Tomáš Louda v. r.
samosoudce